

20/04/2026

Η Κυριακή του Θωμά εν Κανά της Γαλιλαίας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η εορτή της ψηλάφησης του Χριστού από τον απόστολο Θωμά εορτάσθηκε στην Κανά της Γαλιλαίας, την Κυριακή 6η/19η Απριλίου 2026, από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Σύμφωνα με την παράδοση, η Κοινότητα Κανά της Γαλιλαίας εορτάζει κατά την ημέρα αυτή, το γεγονός της ομολογίας του Θωμά καταγομένου εκ Κανά (Ιωάν. 20, 19-31) ομού μετά του επιτελεσθέντος εν αυτή πρώτου σημείου του Χριστού, της μετατροπής του ύδατος εις οίνον, (Ιωάν 2, 1-11).

Της διπλής αυτής εορτής προεξήρξε της Θείας Λειτουργίας το πρωί της Κυριακής ο **Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος**, διατελέσας ηγούμενος εν Κανά, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού**, του Σεβασμιωτάτου **Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου** του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Άκκρης κ. Μακαρίου**, Αραβοφώνων Ιερέων, ουχ ήττον του Ηγουμένου της Κανά Αρχιμανδρίτου π. Λεοντίου.

Στη Θεία Λειτουργία παραβρέθηκαν Πρόσκοποι υποδοχής και πλήθος πιστών.

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείον λόγον ως έπεται:

«Δεύτε του καινού της αμπέλου γεννήματος της θείας ευφροσύνης, εν τη ευσήμω ημέρα της εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τους αιώνας», αναφωνεί ο υμνωδός της Εκκλησίας.

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Ευλαβείς Χριστιανοί,

Η Χάρις του Αγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ημάς σήμερον εν τω ιερώ τούτω τόπω της Κανά της Γαλιλαίας, ίνα εορτάσωμεν αφ' ενός μεν τα εγκαίνια της του Χριστού Αναστάσεως και την του αγίου Αποστόλου Θωμά ψηλάφησιν. Αφ' ετέρου δε τον ενταύθα γάμον Σίμωνος του Κανανίτου, εις ον εκλήθη ο Χριστός συν τοις μαθηταίς Αυτού και το ύδωρ εις οίνον μετέβαλεν.

Εν τη αγία ταύτη ημέρα του Πάσχα εορτάζομεν την εορτήν των εορτών τουτέστιν την λαμπροφόρον του Χριστού Ανάστασιν, εν η το άχρονον φως εκ του τάφου σωματικώς πάσιν επέλαμψεν. Διό και οι υμνωδός βοά και λέγει: «Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου την καθαίρεσιν, άλλης βιοτής, της αιωνίου απαρχήν, και σκιρτώντες υμνούμεν τον αίτιον, τον μόνον ευλογητόν των Πατέρων, Θεόν και υπερένδοξον».

Όντως, η του Χριστού Ανάστασις αποτελεί το θεμέλιον και την αποκορύφωσιν του μυστηρίου της θείας Οικονομίας, της εκ των αχράντων αιμάτων της αειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας ενσαρκώσεως και ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου και Σωτήρος ημών Χριστού «ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών», λέγει ο θεηγόρος Παύλος, (Α' Κορ. 15,14).

Η πιστή απιστία του Αποστόλου Θωμά ως και η διά των δακτύλων αυτού ψηλάφησις της νυγείσης πλευράς του Ιησού Χριστού πιστοποιεί τον σωματικώς εκ τάφου αναστάντα Χριστόν. Εξ άλλου, η παρουσία του Χριστού εις τον γάμον του φίλου Του Σίμωνος μετά των μαθητών και της Μητρός Αυτού ως και το επιτελεσθέν σημείον της μεταβολής του ύδατος εις οίνον, πιστοποιεί το μυστήριον της θείας Οικονομίας, το οποίον επραγματοποιήθη εν τω προσώπω του Ιησού Χριστού, «Ον ο Θεός ανέστησε λύσας τας ωδίνας του θανάτου, καθ' ότι ουκ ην

δυνατόν κρατῆσθαι αὐτόν ὑπ' αὐτοῦ» (Πράξ. 2,24) ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἐπικαλούμενος τὸν Προφήτην Δαυὶδ, λέγοντα ἀναφερόμενον εἰς τὸν Μεσσίαν Χριστόν: «Πρωρῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ...ὅτι οὐκ εγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου οὐδέ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν» (Πράξ. 2,25-27/ Ψαλμ. 15, 8-10).

Σήμερον ἡ ἐν Κανά τοπικὴ Ἐκκλησία εορτάζει δύο σημαντικὰ γεγονότα, τὸν γάμον τοῦ Σίμωνος Κανανίτου καὶ τὴν ψηλάφησιν τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμά. Δι' ἀμφοτέρων τῶν γεγονότων τούτων, ὁ Χριστὸς «εφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰωάν. 2,11). Ὁ δε Θωμάς, ψηλαφήσας τὴν πλευράν τοῦ Ἰησοῦ ὠμολόγησε εἰπών: «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου», (Ἰωάν. 20,28).

Τα αἰσιογραφικὰ ταῦτα γεγονότα εἶναι σημαντικὰ, διότι ὁ μὲν γάμος ἀποτελεῖ προτύπωσιν τοῦ γάμου τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ μετὰ τῆς νύμφης τῆς Ἐκκλησίας. «Τὸ μυστήριον τούτο [τοῦ γάμου] μέγα ἐστὶ, ἐγὼ δε λέγω εἰς Χριστόν καὶ εἰς τὴν

Εκκλησίαν», (Εφ. 5,31) κηρύττει ο θείος Παύλος. Αξιοσημείωτος ενταύθα η ερμηνεία του αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού λέγοντος: «ούτω γίνεται μυστήριον εγκεκρυμμένης της αληθείας εν τω τύπω ότι Χριστόν ετύπου και την Εκκλησίαν η της γυναικός λήψις εξ ανδρός και συνάφεια προς τον άνδρα».

Η δε ψηλάφησις του Θωμά, η οποία εγένετο μετά από οκτώ ημέρας κατά την εμφάνισιν του Ιησού εν μέσω των μαθητών Αυτού και πάλιν των θυρών κεκλεισμένων (Πρβλ. Ιωάν. 20,26) αφορά και εις την εις ημάς επιφάνειαν του αναστάντος Σωτήρος ημών Χριστού, ως εναργέστατα διατυπώνει τούτο ο έγκριτος ερμηνευτής άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας λέγων: «Αποκλείομεν μεν τας θύρας επιφοιτά δε και επιφαίνεται πάσιν ημίν ο Χριστός, αοράτως τε και ορατός· αοράτως μεν ως Θεός, ορατός δε πάλιν εν σώματι επιτρέπει δε και δίδωσι της αγίας αυτού σαρκός αποθίγειν. Πρόσιμεν γαρ κατά χάριν Θεού τη μεθέξει της μυστικής ευλογίας εις χείρας δεχόμενοι τον Χριστόν, ίνα και ημείς αραρότως πιστεύσωμεν τον ίδιον αληθώς ήγειρε ναόν».

Με άλλα λόγια και ημείς, αγαπητοί μου αδελφοί, διά της μεθέξεως της μυστικής ευλογίας της θείας δηλονότι κοινωνίας του Σώματος και του Αίματος του Χριστού ψηλαφώμεν τον Χριστόν και καταγγέλλομεν την ανάστασιν Αυτού αλλά και την εν Αυτώ συνανάστασιν της ανθρωπίνης ημών φύσεως, ως λέγει και ο υμνωδός: «Εμφόβως... ευλογητός ει».

Όσον δε αφορά την παρουσίαν του Χριστού εις τον ενταύθα γενόμενον γάμον, ο άγιος Πατήρ ημών Κύριλλος επισημαίνει λέγων: «Γάμος μεν γαρ ο τίμιος ηγιάζετο, αρά δε η κατά γυναικός εκποδών. Ου γαρ εν λύπαις έτι τέξονται τέκνα και αυτήν ημών της γεννήσεως την αρχήν ευλογήσαντος του Χριστού», και απλούστερον, ο

τίμιος γάμος αγιάζεται και η κατάρα κατά της Εύας, η οποία απατηθείσα εν παραβάσει γέγονε» (Α' Τιμ. 2,14), ηφανίζετο και τα τέκνα δεν θα τίκτωνται πλέον με λύπην, διότι και αυτήν την αρχήν της γεννήσεως ημών ευλόγησεν ο Χριστός.

Κατά τον άγιον Κύριλλον ο εν Κανά γάμος υποδηλοί τον Θεόν Λόγον, τον Χριστόν, ο Οποίος ως Νυμφίος ωκειώσατο (=ήνωσεν ισχυρώς) τη ανθρωπίνη φύσει ως νύμφην. «Και ο λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν», (Ιωάν. 1,14) λέγει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Ο δε Μέγας Αθανάσιος ερμηνεύων το λόγιον τούτο λέγει: «Ακούοντες ούν ο Λόγος σαρξ εγένετο ουκ αυτόν όλον σάρκα νοούμεν τον Λόγον, αλλά σάρκα ενδυσάμενον και γενόμενον άνθρωπον».

Και ο μεν Υιός και Λόγος του Θεού, ο Χριστός, ενεδύσατο την ανθρωπίνην ημών σάρκα, γενόμενος άνθρωπος,· ημείς δε, αγαπητοί μου αδελφοί, καλούμεθα, ίνα ενδυθώμεν τον Χριστόν, το φως του κόσμου, το ανέσπερον φως της Αναστάσεως Αυτού. «Όσοι γαρ εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε», (Γαλ. 3,27) παραγγέλλει ο θεσπέσιος Παύλος. Προσέτι δε καλούμεθα να κοινωνήσωμεν «του καινού της αμπέλου γεννήματος, του Σώματος και του Αίματος, δηλονότι του Χριστού του εγκαινιάσαντος ημίν την ουράνιον Αυτού βασιλείαν».

Μετά δε του υμνωδού ικετεύσωμεν την Θεοτόκον και Μητέρα του Θεού λέγοντες : «Οδήγησον ημάς, εν οδώ μετανοίας, εκκλίνοντας αεί, προς κακών ανοδίας, και τον υπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, απειρόγαμε, ευλογημένη Μαρία, καταφύγιον απεγνωσμένων ανθρώπων, Θεού ενδιαίτημα».

Χριστός Ανέστη, Χριστός η ειρήνη του κόσμου, Χριστός η ζωή και η ανάστασις ημών».

Ότε έληξεν η θεία Λειτουργία έλαβε χώραν λιτανεία τρις περίξ του Ναού και η ανάγνωσις του Ευαγγελίου «τω καιρώ εκείνω γάμος εγένετο εν Κανά της Γαλιλαίας» προ των πυλών του Ναού.

Ηκολούθησε κέρασμα εις το ηγουμενείον και την μεσημβρίαν εις την αίθουσαν τελετών της Μονής αρτύσιμος πλουσία τράπεζα ένθα εγένοντο αι προσήκουσαι προσφωνήσεις. Μετά την τράπεζαν, ο Μακαριώτατος επραγματοποίησε ποιμαντικές επισκέψεις εις μέλη του ποιμνίου, τα οποία ενθυμείται από των ημερών της Ηγουμενίας Αυτού εις Κανά.

